

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-12852/2016-ERU

V Ostravě 30. června 2017

Č. j. 12852-8/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-12852/2016-ERU a zahájeném dne 19. prosince 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE]

[REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona rozhodl

takto:

Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-12852/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [REDAKCE]

(dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] tím, že v rozporu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona nebyl v období od 7. listopadu 2009 do 18. prosince 2016 registrovaným účastníkem trhu, **se zastavuje.**

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“) bylo s účastníkem řízení dne 19. prosince 2016 zahájeno správní řízení ve smyslu ust. § 46 správního řádu pro podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 7. prosince 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 12852-2/2016-ERU, dospěl

správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 12. prosince 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 12852-3/2016-ERU, kterým byla účastníku řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona uložena pokuta ve výši 40 000 Kč, opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 19. prosince 2016.

Dne 6. ledna 2017 bylo správním orgánem vydáno opravné rozhodnutí č. j. 12852-4/2016-ERU, jímž bylo v záhlaví příkazu a ve výroku I. doplněno [REDAKCE] účastníka řízení. Toto rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 13. ledna 2017

Proti příkazu podal účastník řízení dne 19. ledna 2017 odpor, ve kterém uvedl, že se neztotožňuje se závěrem o naplnění skutkové podstaty správního deliktu, a to z důvodu nenaplnění jeho materiální stránky. Jeho výrobná totiž nikdy nebyla připojena do elektrizační soustavy a v současné době již ani fyzicky neexistuje, neboť byla v plném rozsahu rozebrána. Státu tak nemohla vzniknout žádná újma neprovedením registrace u účastníka trhu. Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl, aby byl příkaz č. j. 12852-3/2016-ERU ze dne 12. prosince 2016 zrušen. Jelikož byl výše uvedený odpor podán opožděně, příkaz č. j. 12852-3/2016-ERU nabyl dne 28. prosince 2016 právní moci.

Rozhodnutím Úřadu ze dne 18. dubna 2017, č. j. 04429-2/2017-ERU byl shora citovaný příkaz zrušen ode dne právní moci příkazu, tj. ode dne 28. prosince 2016. Úřad v rozhodnutí konstatoval, že vznikla legitimní pochybnost v tom smyslu, že účastník řízení je sice držitelem licence na výrobu elektřiny, ale reálně elektřinu nevyrábí, neboť jeho energetické zařízení již bylo fyzicky demontováno. Z podaného odporu se přitom podává, že výrobná nebyla nikdy připojena do elektrizační soustavy. Pokud podle ust. § 28 odst. 5 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, není zákazník provozující výrobnou elektřiny pro vlastní spotřebu do výkonu o 10 kW povinen být registrovaným účastníkem trhu, je zřejmé, že i vůči výrobci, který je držitelem licence, ale fakticky činnost neprovozuje, nemůže existovat významný veřejný zájem na tom, aby byl u operátora trhu registrován. Míra společenské škodlivosti nekonání účastníka řízení obecně představujícího správní delikt tak v daném případě nemůže být výrazná, je otázkou, zda je naplněna minimální míra společenské škodlivosti nutná pro závěr o spáchání správního deliktu. Úřad dále upozornil na to, že prvostupňový správní orgán se vůbec nezabýval aplikací zásady retroaktivity ve prospěch pachatele, když ust. § 28 odst. 5 energetického zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2016, stanoví jednoznačně, že provozovatelé zařízení do 10 kW povinnost podle § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona plnit nemusí, tj. zákonodárce vyjádřil vůli, aby se předmětná povinnost již na určité kategorie výrobců nevztahovala. Na tyto otázky související s mírou společenské škodlivosti konkrétního správního deliktu nicméně v zásadě nelze s jistotou odpovědět, jelikož prvostupňový správní orgán nezjistil dostatečně skutkový stav věci, rozhodně nikoliv v rozsahu nutném pro vyhodnocení nekonání účastníka řízení z hlediska naplnění obou stránek skutkové podstaty předmětného správního deliktu. Z uvedeného důvodu je nutno napadené rozhodnutí zrušit.

Rozhodnutím Úřadu ze dne 23. března 2017, č. j. 01988-5/2017-ERU, byla na žádost držitele licence zrušena licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] Rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. března 2017.

Obě výše uvedená rozhodnutí byla vložena do spisu dne 30. června 2017, o čemž byl

vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 12852-7/2016-ERU.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-12852/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení byl ode dne 7. října 2009 držitelem licence na výrobu elektřiny č. ██████████ pro provozovnu ██████████ o celkovém instalovaném elektrickém výkonu ve výši 0,001 MW.

Na žádost účastníka řízení Úřad vydal dne 23. března 2017 rozhodnutí o zrušení licence účastníka řízení č. ██████████, č. j. 01988-5/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 24. března 2017.

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 23 odst. 2 písm. a) až i) nebo písm. k) až r) energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným správním deliktem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, z něhož plyne, že výrobce elektřiny, tj. držitel licence na výrobu elektřiny, je povinen zaregistrovat se do 30 dnů od udělení licence na výrobu elektřiny u operátora trhu; zaregistrováním se výrobce elektřiny stává registrovaným účastníkem trhu. Tato povinnost je v energetickém zákoně zakotvena s účinností ode dne 30. prosince 2004 [před 1. lednem 2016 v ust. § 23 odst. 2 písm. n)].

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení byl držitelem licence na výrobu elektřiny č. ██████████, a to ode dne 7. října 2009 do dne 23. března 2017, když dne 24. března 2017 nabylo právní moci rozhodnutí Úřadu o zrušení licence.

Den rozhodný pro počátek běhu 30denní lhůty k registraci u operátora trhu je 7. říjen 2009, tzn. den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Nejpozději dne 7. listopadu 2009 tedy již měl být účastník řízení v souladu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona registrovaným účastníkem trhu.

Správní orgán má za zjištěné a prokazané, že účastník řízení nebyl v období od 7. listopadu 2009 do dne 23. března 2017 (tj. do dne předcházejícího nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení licence) registrovaným účastníkem trhu, přestože v tomto období byl držitelem licence na výrobu elektřiny a měl tedy povinnost zaregistrovat se u operátora trhu ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno pouze pro část výše uvedeného období, a to pro období od 7. listopadu 2009 do 18. prosince 2016 (tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení), a proto je předmětem tohoto správního řízení porušení ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona účastníkem řízení pouze v období od 7. listopadu 2009 do 18. prosince 2016.

Formální a materiální stránka správního deliktu

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], porušil ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když v období od 7. listopadu 2009 do 18. prosince 2016 (období, které bylo předmětem tohoto správního řízení) nebyl registrovaným účastníkem trhu, čímž naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky správního deliktu je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

Pro účely posouzení je nutné přihlédnout zejména k tomu, že účastník řízení již není, počínaje dnem 24. března 2017, držitelem licence na výrobu elektřiny, a také k tomu, že účastník řízení je podnikající fyzická osoba, která dle vydané licence provozovala provozovnu s celkovým instalovaným elektrickým výkonem pouze ve výši 0,001 MW.

Aby mohl správní orgán postihnout delikventa za spáchání správního deliktu, musí být naplněna jak formální, tak i materiální stránka vytýkaného správního deliktu. V daném případě dospěl správní orgán k závěru, že vytýkané jednání účastníka řízení sice naplnilo formální stránku správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, nenaplnilo však materiální stránku uvedeného správního deliktu. Je tedy nutné konstatovat, že vytýkané jednání účastníka řízení není správním deliktem dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, a proto správní řízení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného s účastníkem řízení pod sp. zn. OSR-12852/2016-ERU.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení